

En això estem, però realment en este cas no és un problema de mercantilització perquè esta es una entitat sense ànim de lucre, no és una empresa, AFEMA no és una empresa. I, per tant, en este cas no es pot parlar de mercantilització, eixe no és el problema, no és el problema en este cas, ¿no?

És cert que els rescabaments tenen un procés més lent, però li he dit que estem pagats fins a l'agost. Això és impensable, ¿eh?, açò en l'antiga administració era impensable. ¡Agost està pagant! I el divendres entra setembre, ¿per què?, perquè a més nosaltres hem d'esperar que vinga la factura, i s'han de passar tots els passos que li he dit i, després, es paga.

Els hem oferit, també, el *confirming*, ¿val? ¡Clar!, ¿quin és el problema? I el dilluns mateix va haver-hi una reunió amb els treballadors, i a tres bandes, perquè va ser una reunió que vaig proposar jo després de reunir-me amb els treballadors, que em vaig reunir fa dos o tres setmanes, que a l'haver presentat el concurs de creditors, la solució que els estaven plantejant a través de l'IVF que poguera avançar la bestreta dels diners de la subvenció i que estava pràcticament tancat eixe tema, òbviament ja no pot ser perquè ni l'IVF ni cap altre banc va avançar uns diners a una entitat que està en concurs de creditors.

¡I és que les coses es pensen abans de fer-les! I es pensa en les conseqüències que es té, perquè és que ens han lligat de mans i peus, perquè nosaltres estàvem buscant solucions, i des de l'àmbit públic com és l'IVF, i que l'IVF servira per a l'àmbit social i no per a enriquir a quatre *sanguangos* i saquejar les nostres arques públiques com ha passat en el passat. Però, ¡clar!, en el moment (*veus*), *sanguangos*, sí, i en el moment es presenta el concurs de creditors doncs ja cap banc, tampoc el banc públic, ¿val? (*Veus*)

Aleshores..., els ha fet gràcia, un *sanguango*, i ara els ho explicaré, després (*veus*), *sanguango*. No, no, no és ofensiu, és graciós, però no, no patisquen. Bé, el cas és que, estan ja revoltats ací, ¿eh?, com és dimecres per la vesprada.

El cas és que nosaltres estem al dia fins al mes d'agost, ¿val? S'avançarà el pagament al novembre de setembre, amb la qual cosa no podem dir que tenim deute perquè un mes de carència no és un deute, ¿no ho és! I la subvenció, estem a l'espera que la justifiquen, i cobraran com han cobrat les altres entitats, les altres ja tenen el cent per cent pagat.

És que el que li estic diguent és que, en este cas, nosaltres n'hi ha coses que podem estar fent regular, altres bé i altres pitjor, i jo sempre que vinc ací els reconec el que està bé, el que està pitjor i el que està regular. Però és que, en este cas, la pilota no està en la nostra teulada.

No sé la informació que es transmet als treballadors però esta informació jo no li la vaig donar als treballadors i treballadores, que jo entenc que tenen tota la raó del món d'anar a defensar els seus drets laborals perquè no n'hi ha dret. I és molt d'agrair que en les circumstàncies que estan estiguen atenent als usuaris i usuàries de la manera que ho estan fent, amb tota l'estima i amb tota la diligència, però no és causa de la conselleria en este cas i, si ho fóra, jo li ho reconeixeria, senyor Geffner, però no és el cas.

És més, malgrat no ser responsabilitat de la conselleria, perquè no estem acumulant impagaments com es feia en el

passat, hem estat intentant mediar, buscar solucions, etcètera, enviar les certificacions del Consell només es produïren perquè pogueren anar a la seua entitat bancària a aconseguir la bestreta, etcètera. Però no és en este cas responsabilitat de la conselleria, vullc que li quede molt clar.

I, en qualsevol cas, anem a continuar, anem a continuar treballant amb AFEMA per a aplegar a una solució i, sobretot, a una solució que no tinga un impacte negatiu en els usuaris i usuàries.

Moltes gràcies, senyor Geffner. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball, senyor Rafael Climent González, sobre la política general de la conselleria en matèria de liberalització d'horaris comercials, que formula el diputat senyor José Salas Maldonado (GP Popular) (RE número 25.355, BOC número 84)

El senyor president:

Senyories, passariem al punt set de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al conseller d'economia sostenible, que realitza l'il·lustre diputat José Salas, en nom del Grup Parlamentari Popular, a la conselleria en matèria liberalització d'horaris comercials.

Per a formular la interpel·lació, el diputat Salas disposarà de huit minuts, en una primera intervenció. (*Soroll de papers*)

Gràcies, senyor Salas.

El senyor Salas Maldonado:

Señor *conseller*, imagino que hoy habrá visto la prensa, habrá leído, porque viene cargadita, pero es que llueve sobre mojado, y esto es lo que pasa cuando las cosas no se hacen como se deben de hacer.

Pero, señor *conseller*, mire, usted dirá «ya está éste, de nuevo, con el tema de los horarios comerciales», y sí, la verdad es que así es. Pero es que, señor *conseller*, podemos tirarnos toda la legislatura hablando de lo mismo porque usted lleva más de un año, casi año y medio, haciendo el pez. Y le aclaro, o sea, nada, nada, nada... (*Rialles*)

Eso sí, hace ya unos meses que no le oímos decir tampoco nada. Concretamente, desde el fin de semana en Torre Vieja hace meses ya, donde usted la montó. Donde se iluminó o lo iluminaron. No lo sabemos.

Por cierto, *conseller*, en los próximos encuentros, dígame usted a sus compañeros del Consell que, o con coches oficiales, o en autobús, porque luego queda ridículo ese despliegue de coches oficiales, calles cortadas..., y, total, para subirse luego en un autobús para hacerse la foto y quedar bien. Y, claro, eso no queda muy allá.

Sí que es verdad que últimamente también utilizan autobuses el día 9 de octubre. Pero ese día, como no es postureo, que es miedo, pues no hay foto.

Bueno, y se desmarca usted, como le decía, en Torreveja con las declaraciones del cierre del comercio en Alicante. Así, sin más. Eso sí, el lunes se vuelve usted a iluminar y retrocede en sus declaraciones. Y les pasa la pelota a los ayuntamientos, que es lo que usted suele hacer. Seguramente, lo haría por el enfado que coge su buen amigo el señor Echávarri, que ya sabe usted, mejor nadie, cómo las gasta. Usted dígame que se contenga, que con el Twitter es peligrosísimo y luego la monta. Hágame caso, que se lo digo yo, que es peligrosísimo con las redes.

Pero la verdad, *conseller*, es que no se puede hacer peor las cosas. Porque usted en este tema lleva más de un año, casi año y medio, reuniéndose, pero para nada, y a las pruebas me remito. Yo no sé, lo mismo se está usted reuniendo con los almacenes Harrods de Londres y por eso por lo que no da pie con bola, que puede ser también.

Y lo último que sabíamos es que de nuevo usted les pasa la pelota a los ayuntamientos, concretamente al de Alicante, para que le resolviera lo que usted había sido incapaz de resolver. Un tema que ustedes solitos la han liado.

En fin, *conseller*, que al final tiene que ser una sentencia la que va a darle la razón a la libertad de horarios. Y que a usted no lo deja en una situación muy buena, pero sí que comprometida. Algo que se veía venir, pero que usted no lo vio. Y ya... van dos veces, señor *conseller*. No le dan la razón, le dicen que no. Al final, le preguntarán a usted qué parte del «no» no entiende.

En fin, que al final, y esperando ver cómo queda Valencia, ha creado una alarma innecesaria para nada. En la que usted le ha costado una secretaria autonómica, y me imagino, no pocas reuniones. Año y medio, para nada. Ríase, *conseller*. Si es para reírse.

Pero sí que es cierto, *conseller*, que hacerle a usted una pregunta o una interpelación cuesta. Porque la prepara uno con toda la ilusión a las nueve de la mañana, y usted, a las doce, lo cambia todo. Con lo cual me destroza.

Y, claro, eso no da mucha seguridad a los comerciantes. Ni a los grandes, ni a los medianos, ni a los pequeños. A nadie. Y es por eso que el comercio, cansado de esperar alguna decisión que no llegaba, tiró por la calle de en medio. Eso sí, usted es capaz de pedir otro informe, que al final dará usted con alguno que le guste, digo yo. Para declarar, de nuevo, nulas las zonas de gran afluencia turística, aquí en Valencia. Porque en Alicante parece que está ya más que claro. Y aquí lo estará, seguro. No le quepa duda. Eso sí, creía usted llevarlo a cabo después de la campaña de Navidad, lo que pasa que se le han adelantado. Y digo yo que si quería usted hacerlo así, será porque estará de acuerdo conmigo que no es tan malo que el comercio esté abierto.

Pero yo le pregunto: y después de Navidad, ¿qué? ¿Ya no quedan más campañas? ¿Ya no quedan campañas de Semana Santa, de verano, de rebajas? ¿Ya no llega una navidad de nuevo? ¿No hay festivos, no hay domingos? Usted me dijo que iba a conseguir un acuerdo con todos los comerciantes. Pero un acuerdo tiene que ser con todos: grandes, medianos y pequeños. ¿Dónde está ese acuerdo? Yo no lo he visto. Y, sinceramente, creo que usted tampoco.

Pero yo le pregunto, *conseller*: ¿cómo pretende ponerse de acuerdo con el comercio si usted en su *conselleria* no se puede de acuerdo antes? Usted o quien mande han cambiado a su secretaria autonómica, que la han cambiado como si hablásemos de cromos, y que la cambió por ser coherente. Y usted pensó que ya estaba todo solucionado. Yo no sé a quién va usted a cesar ahora después de lo de hoy. Y, por otro lado, su director general, el señor Costa. Que, mire..., y esto tóme-melo bien, que se hablaba de que se postulaba para su cargo. Lo que pasa que yo creo que después de lo de hoy, ya está descartado.

Sí que es verdad que yo no me lo creo. Pero tampoco me creía lo de la señora Mira, y mira por donde me equivoqué.

Señor *conseller*, usted no tiene una *conselleria*. Usted lo que tiene es un polvorín. Un polvorín que en cualquier momento le explota. Y esto, señor Climent, es lo que lleva el mestizaje y el escribir al dictado, que es lo que usted hace desde que le nombraron *conseller*.

Señor Climent, todo esto es mucho más serio. Los empleados, los comercios, la hostelería, el turismo y, cómo no, los ciudadanos de la Comunidad Valenciana, que nos exigen esa libertad que ustedes en tantas ocasiones han cogido como bandera, pero que a la hora de la verdad solo es un postureo más. Está usted jugando con el comercio de la Comunidad Valenciana.

Pero también sé que usted hoy no me va a decir nada nuevo, porque poco puede decir, y le entiendo, después del día que debe llevar. Salvo lo de siempre, porque ya me tiene usted acostumbrado por otras ocasiones. Eso sí, que toda la culpa de lo que pasa la tiene mi partido, el Partido Popular, que sigue reuniéndose para llegar a un acuerdo. Pero, *conseller*, si me va a decir lo mismo de siempre, puede ahorrárselo, porque eso ya me lo ha dicho en otras ocasiones y, a la primera, le tengo que contestar que ustedes no saben o que usted no sabe. Y, a la segunda, que es simplemente mentira.

Mire, *conseller*, ahora son ustedes los que están gobernando desde hace ya casi año y medio. Entiendo que no se lo crean, pero es así. Y les corresponde a ustedes tomar decisiones y gobernar. Ya está bien de mirar por el retrovisor.

Porque, mire, *conseller*, el Partido Popular, mi partido, nunca ha tenido al comercio de la Comunidad Valenciana en la situación en la que ustedes lo tienen ahora. El Partido Popular no ha hecho nunca el ridículo tan grande que ustedes están haciendo, que usted está haciendo, *conseller*, en el tema de comercio.

Ustedes, que el único enemigo que encuentran es el de las grandes superficies o los grandes comercios. Porque tiene melones la cosa, que le llamen el enemigo... ¡Sí, sí, el enemigo! ¿Qué pasa, *conseller*, que las grandes superficies no pagan

impuestos? ¿Que las grandes superficies no crean empleo?
¿Que no pagan a sus empleados?

Mire, *conseller*, le voy a leer estas declaraciones de su director general, que no tienen desperdicio alguno. «Prefiero a una familia que viva de su negocio que a dos trabajadores en una cadena de distribución.» En dos palabras, *conseller*: im-presionante.

De verdad, *conseller*, no puedo entender esa persecución a las grandes cadenas o a los grandes comercios. No lo entiendo. Porque yo también quiero que el pequeño comercio pueda vivir y viva bien, y que sus propietarios vivan de él y muy bien, claro que sí.

Pero también me preocupan esos trabajadores que no tienen un comercio y viven de trabajar en una gran superficie y que sus familias necesitan ese trabajo para poder vivir y llegar a fin de mes. Porque hay muchísimas familias que viven de trabajar en una gran superficie y que están muy preocupados porque pueden quedarse sin empleo gracias a sus despropósitos. Mujeres y hombres de la Comunidad Valenciana, de esos hombres y mujeres que ustedes dicen que miran a los ojos, pero que también es mentira...

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Salas Maldonado:

...y que estos... –concluyo en seguida– y que estos empleados de la Comunidad Valenciana ya dicen eso de, «virgencita, virgencita, que me quede como estoy».

Gracias, presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Salas.

Ara, el senyor conseller respondrà a la interpel·lació.

Honorable conseller.

Senyor conseller, quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor diputat.

És difícil argumentar tot allò que vosté ha intentat dir aquí.
¿Per què? Perquè sembla una revista de cor, perquè solen

posar en boca d'altres allò que vostés pensen i que no ho hem dit; que no diuen allò que nosaltres estem dient, o almenys joestic dient, en aquesta cambra, després de cinc, sis vegades que vostés parlen única i exclusivament d'horaris, però els interessa poc parlar de polítiques de comerç, perquè no m'han fet cap pregunta al respecte, i només, horaris, horaris, horaris, com si ho solucionara tot.

I quan aquest conseller parla de buscar equilibris entre tots, els grans, els menuts i els xicotets, els entra per una orel·la i els ix per l'altra. ¿Per què? Perquè vostés tenen el seu discurs fet, predisposat i sempre dien el mateix, basant-se única i exclusivament en allò que diuen els mitjans de comunicació hui, probablement sense haver-se llegit allò que diu el Consell Jurídic Consultiu, probablement.

Però bé, a mi com m'agrada un poc el rigor, vaig a intentar en el temps que em queda a vore si allò que portava preparat per a intentar explicar-li la situació tinc temps. I, després, en la rèplica, li puc dir que ha d'haver tranquil·litat perquè seguirà comprant-se, seguirà venent-se i no n'hi hauran massa problemes, com vostés volen dir a la ciutadania, però serà una realitat totalment diferent a la qual vostés volen vendre. I, a més a més, quan vostés són molt responsables de la situació en la qual estem.

Si vol, no li ho torne a repetir, perquè ja li ho he dit cinc vegades. Però és que és de veres. Nosaltres estem intentant posar ordre a tot el desgavell que vostés ens han deixat, a totes les contradiccions jurídiques que tenim damunt de la taula. A totes.

Si vol, li narre la modificació de la Llei 3/2011, de 23 de març, que vam haver de fer un decret llei, que vam aprovar ací l'actual govern, perquè no ens digueren que és anticonstitucional la Llei 3/2011. Vam haver de pactar amb el govern de l'estat. Se'n recorda vosté, ¿veritat?

Després, per altra, l'esmentat decret llei no preveia un procediment per a la modificació de les zones de gran afluència turística, esdevenint en una situació incoherent, en la qual no es podia ni reduir ni augmentar una zona de gran afluència turística, però tampoc eliminar-la. Per tant, arbitrarie-tat total, senyor diputat. Aixina és com vostés treballaven, arbitràriament.

Després, la Llei 3/2011, del comerç de la Comunitat Valenciana, no contempla la realització del tràmit d'audiència a persones físiques o jurídiques interessades, incomplint el que disposa l'article 84 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

He de dir-li que aquest defecte procedimental va derivar en la interposició de diversos recursos contenciosos en via administrativa pels operadors ANGED en Alacant o el centre comercial Arena ací a València respecte les modificacions de ZGAT que, a final de 2015 i principis del 2016, van sol·licitar els ajuntaments de València i Alacant. Les resolucions eixes de les ZGAT: la resolució de 30 de març de 2016 per a València i la de 16 de desembre de 2015 per a Alacant. Aquests recursos, amb un informe previ d'advocacia de La Generalitat, són acceptats per falta de participació i audiència. Mal fet des del primer moment.

Nosaltres, arribat aquest punt, vam haver de demanar informe a advocacia per a ampliar l'anterior del 13 d'abril, en

el sentit de conèixer quin havia de ser el procediment més oportú per a efectuar el tràmit d'audiència.

Mos van dir que era La Generalitat. Però, a més a més, a més a més, ens van dir que havíem de revisar tot el procediment de 2013, perquè no s'havia fet bé. I, a partir d'ahí, iniciem el procediment, i arriba un moment determinat, a dia d'ahir, a dia d'ahir –i que cal dir-ho–, en què el Consell Jurídic Consultiu dictamina... I he de dir-li el que diu el Consell Jurídic Consultiu, al qual no ha fet referència i jo pensava que vosté faria referència, perquè per a vosté sembla ser que és molt important el que va dir. Diu..., és molt crític amb les resolucions de declaració de ZGAT fetes per l'anterior govern, quan diu i cite literalment: en una matèria especialment sensible com la de «los horarios comerciales, en la que se encuentran enfrentados intereses y perspectivas diferentes, el hecho de haber tomado una decisión administrativa de gran repercusión económica y social sin haber dado la oportunidad a los interesados de manifestarse, cuando no solo la normativa general prevé el trámite de audiencia, sino también la específicamente aplicable al presente caso, hace que el acto administrativo que finalmente se adoptó no haya podido ponderar todos los criterios y posiciones de aquellos. Ello constituye, sin duda, una irregularidad relevante, pero no de la entidad suficiente para que resulte viable la revisión de oficio instada por la *consellería* consultante».

Tanmateix, el Consell Jurídic Consultiu entén que la via de la revisió d'ofici no seria la correcta, apuntant que convindria acudir a la via de la declaració de lesivitat per ser un acte anul·lable. Tot això perquè, «ello constituye sin duda una irregularidad relevante, pero no de la entidad suficiente, la infracción procedimental no tiene tal intensidad como para estimar nula de pleno derecho la resolución».

Com pot veure, hem estat a l'espera del dictamen del Consell Jurídic Consultiu, vinculant, per cert. I a partir d'ara actuarem d'acord amb el seu consell, alhora que paral·lelament estem treballant amb totes les parts afectades, perquè d'una altra cosa ens podran acusar, però de dialogar, de donar participació i d'intentar arribar a consensos, això a este *conseller* no li ho podran dir. I a més a més li dic una altra cosa: és tan complicada la situació que vostés ens han deixat, en contradiccions legals continues entre l'estat i la comunitat autònoma, que, o arribem a un acord unànime sí o sí, o litigar en aquest tema estarem de manera continuada, continuada.

Per tant, és imprescindible que hi haja diàleg, acord i consens entre totes les parts afectades, com vinc dient des de fa molt de temps: ajuntaments, agents socials, comerciants, per a solucionar tot aquest embolic i desgavell que vostés ens han deixat.

I torne a repetir-ho, via canvi de llei en Madrid, una possibilitat importantíssima, o que des de Madrid d'una vegada per totes ens deixen ser autònoms i poder arreglar els nostres problemes, que no són pocs, torne a repetir-li, des del consens buscar i trobar equilibris i la transparència, que són valors fonamentals que este Consell posa dia a dia damunt de la taula, pese a qui pese, diguen el que diguen i contenen la revista de cor que vullguen contar des d'ací, des d'allà o de més enllà.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Salas, per a continuar la interpel·lació.

El senyor Salas Maldonado:

Gracias, presidente.

Mire, *conseller*, de las cosas que ha dicho usted seguramente si las hubieran estudiado antes no se habrían reclamado. Pero hay una cosa que quiero que me conteste luego, cuando me replique, y es qué va a pasar con el comercio, se va a abrir o se va a cerrar, va a haber empleo o no va a haber empleo. Que es lo que importa a la gente que está en la calle. (*Aplaudiments*)

Pero mire, *conseller*, lo dicho, más de lo mismo. Y me preocupa, y me preocupa cada vez más, pero no a mí solo, que eso no tendría ninguna importancia, preocupa usted a los comerciantes, a los empleados que pueden quedarse sin sus puestos de trabajo, a la hostelería que va de la mano del comercio y que también tienen empleados, y a los ciudadanos, al turismo, a los parados de Paterna, al alcalde de Paterna que le pregunta usted que qué les va a decir a los 6.600 parados de Paterna por dejar escapar Puerto Mediterráneo.

Mire, *conseller*, el tema de Puerto Mediterráneo es de cuadro de honor. Ustedes no han querido nunca ese proyecto. Todo lo que ahora dicen son historias.

El señor Costa, su director general, el día 5 de noviembre de 2015, hace justo un año, en unas declaraciones a la prensa que se titularon así: «oposición radical a Puerto Mediterráneo». Y le leo textualmente, y aquí están las hojas: «Si tuviera que firmar yo la paralización, la firmaría. No es el modelo de desarrollo comercial que nos gusta y vamos a hacer todo lo posible por desarrollar un modelo comercial que nos guste. Puerto Mediterráneo no va a tener nuestra colaboración nunca.» Esto hace un año. (*Aplaudiments*) Gracias. Esto hace un año. Hace un año ustedes ya lo habían sentenciado.

Pero sería bueno que nos digan qué modelo es el que les gusta, y así los inversores se ahorrarían tiempo y dinero.

Señor *conseller*, ¿usted se ha parado a pensar en las personas que solo pueden ir a comprar los domingos? Yo creo que no, porque si lo hubiera pensando no actuaría como lo hace.

Mire, hace unos días en esta tribuna nos decía el señor Mata, y he de reconocerlo, y le doy la razón, nos decía que él no había visto a un chino nunca en un domingo salir de El Corte Inglés con un sofá. (*Veus*) Y sí, yo, yo la verdad es que tampoco, señor Mata. Yo no he visto nunca un chino salir con un sofá de El Corte Inglés dentro de una bolsa. He visto salir a mucha gente de El Corte Inglés con otro tipo de objetos que han comprado, pero con un sofá la verdad es que no. (*Remors*) Hay franceses, hay ingleses, hay italianos, japoneses, chinos, hasta españoles, ¿eh? Y nos decía usted que nuestra defensa en el tema de horarios comerciales era porque la basábamos en el turismo.

Señor Mata, solo por el turismo creo que sería suficiente. Porque sobra decirle, porque usted lo sabe, igual que lo sé yo, lo que el turismo significa para nuestra comunidad. Pero no solamente por el turismo, señor Mata, que también, por los empleados, por los ciudadanos valencianos, por los comercios, por los que tenemos y por los que pueden querer establecerse en nuestras ciudades, si les dejan ustedes, claro. Como la cadena Primark que por todo este tema de horarios están muy preocupados. Y ustedes se permiten el lujo de tirar el proyecto Puerto Mediterráneo, que iba a crear 6.000 puestos de trabajo.

Mire, señor Climent, estaremos de acuerdo en algo, porque en algo tenemos que estar de acuerdo. Porque no hay que ser Séneca para saber y entender que un comercio con sus persianas bajadas no necesita ningún empleado, y una calle con sus comercios cerrados no tiene afluencia de público, y una calle sin personas en las cafeterías no tienen clientes y, por consiguiente, también cierran, y si cierran, tampoco necesitan empleados, *conseller*.

Y después de éste último revolcón judicial que acaban de recibir. El presidente, el señor Puig, dice que lo que hace falta es tiempo para pensar. Bueno, pues yo diré que llevan ya año y medio pensando. ¡Ya está bien! Pónganse ustedes a trabajar y a hacer las cosas bien, eh.

Yo le pregunto, señor *conseller*: ¿tiene usted un plan B? ¿Un C? ¿Un D? Porque a este paso acaba usted con el abecedario.

Pero dígame, por favor, que lo sepamos todos, si existe ese plan B. O va a pedir otro informe. Al final, ya le digo, dará usted con alguno que le guste. Porque esto es un total despropósito, que lo único que trae para nuestra comunidad es una total desconfianza para todo el comercio y un freno para firmas que están interesadas en asentarse en nuestra comunidad.

Por todo esto, señor *conseller*, se lo he pedido en otras ocasiones y se lo vuelvo a pedir hoy. A pesar de las últimas noticias, que entiendo que no le gusten, pero que es así. No se...

El señor president:

Senyoria.

El señor Salas Maldonado:

...-concluyo enseguida-, no se empeñe en meter a esta comunidad en el vagón de cola. Aunque, la verdad, tengo pocas esperanzas. Porque yo ya le dije que copiase de países donde el comercio funciona y funciona bien. Y que no me copie la de Cuba ni de Venezuela. Y usted se me va a Cuba. Me imagino que no a copiar, pero, bueno, se habrá dado cuenta que no le engañen, habrá visto como está Cuba y como está el negocio en Cuba.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyoria.

(*Veus*) Però no ha sigut una al·lusió indecorosa, ha sigut elogi-osa. (*Veus*) Però per a què vol vosté la paraula, senyor Mata.

El señor Mata Gómez:

No, perquè ha dit que jo vaig dir un dia que no havia vist mai eixir un xinés amb un sofà d'El Corte Inglés. I jo el que dia és amb una tele, no era un sofà. (*Rialles*)

El señor president:

Aclarida...

El señor Mata Gómez:

Però donat que estem en el tema, si me permet el president... (*Rialles*)

El señor president:

Moltes gràcies per aclarir la inexactitud. Queda clar que era una tele.

Senyor conseller, a estes hores de la nit crec que este tipus d'intervencions desengreixen un poc el debat.

Senyor conseller, per a contestar a la interpel·lació del senyor Salas.

El señor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor diputat.

Miren, vostés han portat vint anys pensant i imagine's com ens han deixat. Per tant, deixem pensar un poquet per a intentar posar-los rigor a les coses, eh? Vull dir, això vull que quede clar respecte a la seua ironia, no? Vull dir, també sabem ser irònics.

Mire, afiliar-se a la seguretat social en el comerç. Més 9.000 persones en el darrer més. Ocupació.

«El pequeño comercio prevé una campaña de Navidad récord». «La campaña de Navidad generará unos 41.500 contratos en la Comunidad Valenciana». És que com ho llig tot, doncs mínimament llista això que també és positiu, no?, quan vosté em fa eixa pregunta.

Però a més a més vaig a entrar en el tema que vostés provoquen; vaig a dir-li els litigis que queden pendents i que vostés han provocat per estes ordres, de les ZGAT, quan de vegades haurien d'haver pensat «ZGAC»; en compte de turisme, comerç. Però no ho van pensar. I els criteris que van posar damunt la taula tampoc eren uns criteris homogenis, sinó totalment arbitraris. I per això estem on estem.

Mire, està pendent de resoldre per l'Audiència Nacional el recurs interposat per l'estat, a través de l'advocacia de l'estat, a instància dels operadors i comerciants, del centre comercial Gran Túrria, de Xirivella, en el marc del que disposa l'article 27 de la llei de tal, tal, tal, no vaig a entrar més. Un.

Igualment està pendent de resoldre's el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana el recurs interposat per Ikea per la denegació com a ZGAT per turisme de compres del municipi de Alfafar. Estaven governant vostés, no?

Un jutjat d'Alacant va admetre ahir, despús-ahir, parcialment la demanda de tres centres comercials que no estan dins de l'ZGAT aprovada per l'ajuntament de Sonia Castedo i el Consell d'Alberto Fabra. Aquesta sentència no afecta a cap actuació del Consell, sinó de l'Ajuntament d'Alacant, i es basa que originalment vostés van restringir injustificadament l'àmbit de l'ZGAT.

No s'adonen que van contra el dret d'igualtat i de llibertat, no de liberalització, de llibertat que vostés han provocat. Perquè des del moment que dissenyen una zona sense criteris, com vostés han estat fent, estan coartant la llibertat de moltíssima altra gent. I això ho han de pensar. I no ho pensen. I ho han fet ben malament. I per això litigis, un darrere de l'altre.

I ara el que sí que m'agradaria és llançar una sèrie de missatges, eh, que generen..., el primer un missatge de certa tranquil·litat, perquè vostés sempre generen por, incertesa i pensen que el món s'acaba, i ho diuen a la gent. No. Mire, els comerços seguiran obrint demà i venent demà sense ningun problema. Els treballadors i les treballadores seguiran complint la seua comensada. I els consumidors i consumidoras seguirem comprant sense cap problema, tant de bo l'economia ens done per a fer açò amb més dinamisme.

Volem donar un missatge que nosaltres, torne a repetir, no volem restringir la llibertat, que vostés parlen de llibertat i no de liberalització. Vull dir, utilitzen el llenguatge pervers també. I nosaltres mai no hem volgut restringir res. Al contrari, hem volgut salvaguardar els drets de tots i cadascun dels formats que componen el món comercial, buscant, com li he dit abans, equilibris i intentant que tot el món es trobe a gust en uns acords i uns consensos.

Arbitrarietat. Davant el desgavell vostés han actuat de manera arbitrària, que ja li ho he dit, perquè no han posat criteris turístics, sinó comercials. I açò eren els ZGAC no els ZGAT. I això també ho han de pensar. I, per tant, hi ha dos camins.

Com ve he dit, podem anar per la via contenciosa administrativa perquè es declara l'anul·labilitat, ja que considerem que les ZGAT de 2013, del Partit Popular, són excoents i desiguals; i també podem arribar al consens en totes les parts, les parts que estan dins de les mal dissenyades ZGAT com les que estan fora. Sempre he valorat la participació de les parts

afectades. I li ho repetisc una altra vegada. I per això li dic que l'observatori de comerç serà el fòrum adequat per decidir les qüestions que afecten el comerç. I ho portarem a este. I parlarem d'estos temes en l'observatori de comerç.

I ja, per acabar, dir-li que aquest Consell aposta, i ho tornarem a repetir, i està en el pacte del botànic, que també podrien llegir-se'l, un model de comerç equilibrat entre els diferents formats que siga sensible amb les persones, tant si són consumidoras com si són treballadores, i que propicie formes de funcionament harmòniques alhora que una governança amb visió integrada i sostenible. I treballarem per eixa línia, encara que vostés ens ho van posar molt i molt complicat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Interpel·lació al Consell, que contesta la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural, senyora Elena Cebrián Calvo, sobre les mesures que pensa dur a terme en favor del sector vitivinícola, que formula la diputada senyora Rosa María García González (GP Ciudadanos) (RE número 24.965, BOC número 79)

El senyor president:

Senyories, passem a l'últim punt de la sessió de hui dimecres –no del ple, que continuarà demà a les deu del matí–, però que és la interpel·lació al Consell, que formula la il·lustre diputada Rosa María García, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural (*veus*) sobre el sector vitivinícola.

La senyora García González:

Moltes gràcies, senyor president.

Buenas tardes, consellera.

El sector vitivinícola de la Comunidad Valenciana es un sector en un auge evidente, un sector que siempre se ha ido adecuando a las necesidades del mercado, apostando por vinos de excelente calidad.

Somos una región que tradicionalmente ha sido una de las viticultoras importantes de España, con un enclave perfecto para la actividad comercial, donde se exporta vino por tierra y por mar. Justamente debido a esa actividad comercial, mirando siempre a otras fronteras, el vino valenciano y sus